

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/9732 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 29 juni 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

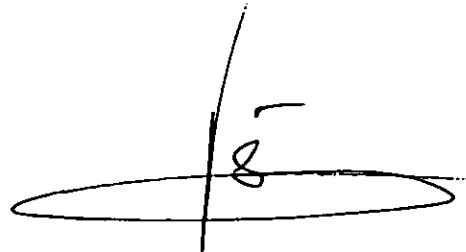
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 juli 2007

13-502.

Verzonden: 31 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 07/9732
V nummer: ...

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiser,
gemachtigde mr. M.C. Heijnneman,
advocaat te Goes,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde mr. M.M.J. Pieters,
medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Eiser heeft gesteld dat hij is geboren op ... en dat hij de Somalische nationaliteit bezit. Hij verblijft sedert 31 januari 2004 als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving in Nederland. Op 25 januari 2007 heeft hij een (vierde) herhaalde aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder heeft op 16 februari 2007 eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser heeft zijn zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Bij besluit van 4 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

Op 5 maart 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 7 juni 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. Overwegingen

1. Eiser heeft op 31 januari 2004 zijn oorspronkelijke aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Het beroep tegen de afwijzing daarvan en het beroep tegen de ambtshalve beslissing dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de

Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) zijn door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Middelburg, ongegrond verklaard bij uitspraak van 18 november 2004 (kenmerk AWB 04/12242 en AWB 04/17440).

Op 23 maart 2005 heeft eiser opnieuw een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 ingediend. Het beroep tegen de afwijzing van de tweede asielaanvraag is door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, bij uitspraak van 22 april 2005 (kenmerk AWB 05/13968) ongegrond verklaard.

Op 29 augustus 2005 heeft eiser wederom een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 ingediend. Het beroep tegen de afwijzing van de derde asielaanvraag is door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, bij uitspraak van 20 september 2005 ongegrond verklaard.

Eiser heeft ter onderbouwing van de onderhavige vierde asielaanvraag vier documenten overgelegd: een verklaring van zijn echtgenote, geboren op te , welke is gedateerd op twee verklaringen van twee Somalische bekenden van eiser, welke zijn gedateerd op 27 november 2005, en een kopie van een akte van het traditioneel Islamitisch huwelijk dat tussen hem en zijn echtgenote op 25 december 2005 te Amsterdam is gesloten.

2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen met toepassing van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) onder verwijzing naar de eerdere rechtens onaantastbare afwijzende beschikkingen van 14 maart 2004, 30 maart 2005 en 5 september 2005. Verweerder stelt dat de door eiser overgelegde documenten niet als nova aangemerkt kunnen worden, nu eiser hiermee niet alsnog zijn gestelde nationaliteit heeft aangetoond. De door eiser overgelegde verklaringen zijn niet afkomstig van een te verifiëren objectieve bron. Het is volgens verweerder niet uit te sluiten dat de personen die de verklaringen hebben opgesteld louter op aanwijzingen van eiser hebben gehandeld.

Verder stelt verweerder dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder e of f. van de Vw 2000, zodat er geen ruimte is voor toetsing aan artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

3. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat er in Somalië geen officiële autoriteiten zijn die documenten omtrent zijn nationaliteit en identiteit kunnen uitvaardigen, zodat hij zich dient te verlaten op andere bronnen. Nu er bij verweerder twijfels bestaan over de oprechtheid van de door hem overgelegde verklaringen, is eiser van mening dat verweerder zijn bronnen had moeten horen.

Verder stelt eiser dat verweerder de samenwerkingsverplichting heeft geschonden welke voortvloeit uit artikel 4, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (verder: Definitierichtlijn). Eiser is van mening dat het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb hem niet kan worden tegengeworpen omdat artikel 4 van de Definitierichtlijn een voor hem relevante wijziging van het recht inhoudt. In het kader van de samenwerkingsverplichting had verweerder uit het oogpunt van zorgvuldigheid zijn bronnen moeten horen, nu deze personen juist verklaringen konden afgeven betreffende zijn nationaliteit en identiteit. Daarnaast stelt eiser, onder verwijzing naar zijn gezinsleven, dat artikel 8 van het EVRM is geschonden.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Namens eiser is aangevoerd dat het hier geen herhaalde aanvraag betreft, omdat sprake is van nieuw recht. In dat verband doet eiser een beroep op artikel 4 van de Definitierichtlijn. De rechtbank volgt eiser niet in zijn standpunt en overweegt hiertoe dat de Definitierichtlijn beoogt minimumnormen te geven met betrekking tot het materiële recht van de lidstaten betreffende de erkenning als vluchteling of persoon die anderszins internationale bescherming behoeft. In hetgeen eiser heeft aangevoerd is geen grond voor het oordeel dat de in artikel 4, eerste lid, van de Definitierichtlijn neergelegde samenwerkingsverplichting een voor eiser relevante wijziging van het recht is. Er zijn geen aanwijzingen dat het artikel een verdergaande onderzoeksplicht aan verweerder oplegt dan thans, almede ten tijde van de besluiten van 14 maart 2004, 30 maart 2005 en 5 september 2005, in het nationale recht is geregeld. In de samenwerkingsplicht is derhalve geen grond gelegen voor het oordeel dat op de herhaalde aanvraag van eiser artikel 4:6 van de Awb niet van toepassing is.

6. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden, indien na een afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, die bij de vorige beschikking niet bekend waren en die van zodanige aard zijn dat zij tot een andere beschikking aanleiding kunnen geven. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

7. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) dient de rechtbank bij de beoordeling van een besluit op een herhaalde aanvraag, ambtshalve te toetsen of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

Dit zijn feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd, almede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd.

Is hiaraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

8. De rechtbank is van oordeel dat de door eiser overgelegde verklaringen van de twee Somalische bekenden en de verklaring van zijn echtgenote inzake eisers nationaliteit geen nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb zijn, nu deze niet afkomstig zijn van een te verifiëren objectieve bron. Dat er in Somalië geen officiële autoriteiten zijn die documenten over eisers nationaliteit en identiteit kunnen uitvaardigen, betekent nog niet dat het onmogelijk zou zijn om verklaringen van te verifiëren objectieve bronnen te verkrijgen. Gelet op het feit dat het bij deze herhaalde aanvraag aan eiser en niet aan verweerder is om zijn nationaliteit aan te tonen, bestond er voor verweerder geen aanleiding om de bronnen te horen. Voorts heeft eiser niet aannemelijk gemaakt waarom de verklaringen van 27 november 2005 en 29 januari 2007, die op zijn verzoek zijn opgesteld en dateren van na de eerdere besluitvorming, niet eerder opgesteld hadden kunnen worden, zodat hiermee bij de eerdere procedure rekening gehouden had kunnen worden. De verklaring van eiser dat hij deze mannen per toeval heeft ontmoet, acht de rechtbank niet afdoende.

9. Vervolgens overweegt de rechtbank dat een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel, buiten het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e en f, van de Vw 2000, geen grondslag biedt voor verlening van een verblijfsvergunning ter bescherming van 'family life' als bedoeld in artikel 8 van het EVRM. De voornoemde bepalingen van de Vw 2000 zijn in de onderhavige procedure niet aan de orde, zodat de kopie van de huwelijksakte van 25 december 2005 geen rechtens relevant novum is.

Het staat eiser vrij om bij verweerder een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier wegens gezinshereniging of gezinsvorming in te dienen, in welk kader - zo nodig - beoordeeld zal kunnen worden of de weigering van die vergunning in strijd komt met het bepaalde in artikel 8 van het EVRM.

10. Verweerder heeft derhalve terecht de aanvraag met toepassing van artikel 4:6 van de Awb afgewezen.

11. Met betrekking tot het ter zitting gedane beroep op artikel 3 van het EVRM, in welk kader tevens een beroep is gedaan op artikel 8 van het EVRM, overweegt de rechtbank dat niet is gebleken van bijzondere omstandigheden, als bedoeld in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 5 maart 2002 (AB 2002, 169; JV 2002, 125), in verband waarmee zou kunnen worden geoordeeld dat de procedureregels neergelegd in artikel 4:6 van de Awb niet aan eiser mag worden tegengeworpen.

12. Het beroep is derhalve ongegrond.

13. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan en uitgesproken in het openbaar op **29 JUN 2007**
door mr. C. van Boven-Hartogh, in tegenwoordigheid van mr. J.A.B. Koens, griffier.

De griffier

J.A.B. Koens

De rechter

[Handwritten signature]

Afschrift verzonden op: **29 JUN 2007**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de
Arrondissementsrechtbank
Sector Bestuursrecht

end *BC*

Dietvorst & Te Braake

advocaten

Mr J.A.M. Dietvorst
 Mr J.A.M. te Braake
 advocatenbureau tevens advocaten in HVA
 Mr C. Meent
 advocatenbureau tevens advocaten in HVA
 Mr M.C. Heijnneman
 advocatenbureau tevens advocaten in HVA

Postbus 550
 1100 AB Gooch
 Eindhoven/Hollanderlaan 11
 1101 EH Gooch
 Tel: 0113 112000
 Telefax: 0113 112003
 E-mail: info@dietvorsttebraake.nl
 Website: www.dietvorsttebraake.nl
 Stichting Beheer Derdengelden
 Dietvorst & Te Braake advocaten
 ING BANK, nr. 0001 10500

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3999 B	- 3 JUL 2007
ZAAKNR. 200704556-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: OD:	PAR:

Aan de Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-GRAVENHAGE

Goes, 3 juli 2007
 Ref. A/0401.31.0003/MH

Per telefax: 070-365 1380
 Tevens per gewone post

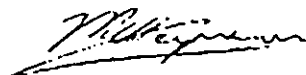
Geachte heer/mevrouw,

Inzake: /ASIFI/
Dossiernummer: 0401-31-0003 / V-nummer:
AWB 07/9732

In de bijlage treft u aan het hoger beroepschrift in opgemelde zaak. Ik moge u verzoeken dit in behandeling te willen nemen.

Dankzeggend voor uw medewerking,

Hoogachtend,

M. Heijnneman

c.c. Ministerie van Justitie, Immigratie- en Naturalisatiedienst, PV UJAD Den Haag

Dietvorst & Te Braake

HOGER BEROEPSCHRIFT EX 95 Vw

Toevoeging aangevraagd

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State

GELFT EERBIEDIG TE KENNEN:

Naam	:	
Voornamen	:	
Geboren op	:	
Nationaliteit	:	gesteld Somalische
Adres	:	Detentiecentrum Zeist
Woonplaats	:	Richelleweg 1-13, 3769 AZ Soesterberg
beslissing IND waarvan beroep	:	4 maart 2007
verzonden	:	4 maart 2007
uitspraak Rechtbank waarvan hoger beroep	:	29 juni 2007
afschrift verzonden	:	29 juni 2007
IND-nummer	:	0401.31.0003
V-nummer	:	

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 3 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEH:	DELD: OD: PAR:

te dezer zake woonplaats kiezende te 4461 IIN Goea aan de Frans den Hollanderlaan 14, ten kantore van Dietvorst & Te Braake advocaten, van wie Mr. M.C. Heijnneman ten deze bepaaldelijk gevolmachtigd is als advocaat/gemachtigde op te treden en hoger beroep in te stellen tegen de hierna te noemen beslissing van de Rechtbank, bijlage 1;

1.

Appellant heeft op 25 januari 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd welke aanvraag bij beschikking van 4 maart 2007 door de Immigratie- en Naturalisatiedienst, verder te noemen verweerder, is afgewezen. Een kopie hiervan wordt overgelegd, bijlage 2;

2.

Tegen de afwijzende beslissing heeft appellant bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Middelburg beroep ingesteld. Bij beschikking van 29 juni 2007 heeft de Rechtbank onder Awb nummer 07/9732 het beroep ongegrond verklaard. Met deze beslissing kan appellant zich niet verenigen en wenst daarom hietegen de navolgende grieven aan te voeren.

GRIF F I: Dat eiser zich niet kan verenigen met hetgeen de rechtbank heeft overwogen onder rechtsoverweging 8 van de bestreden uitspraak: "De rechtbank is van oordeel dat de door eiser overgelegde verklaringen van de twee Somalische bekenden en de verklaring van zijn echtgenote inzake eisers nationaliteit geen nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb zijn, nu deze niet afkomstig zijn van een te verifiëren objectieve bron. Dat er in Somalië geen officiële autoriteiten zijn die documenten over eisers nationaliteit en identiteit kunnen uitvaardigen, betekent nog niet dat het onmogelijk zou zijn om verklaringen van te verifiëren objectieve bronnen te verkrijgen. Gelet op het feit dat het bij deze herhaalde aanvraag aan eiser en niet aan verweerder is om zijn nationaliteit aan te tonen, bestond er voor verweerder geen aanleiding om de bronnen te horen."

Dietvorst & te Braake

-2-

Inzake: I/Hoger beroep
IND-nummer : 0401.31.0003
V-nummer :
03-07-2007

Toelichting: Eiser is van mening dat de rechtbank hier ten onrechte zonder nadere motivering overweegt dat er in de bestuurs- en politieke situatie van Somalië objectieve bronnen aanwezig zouden zijn welke eiser had kunnen benaderen om zijn nationaliteit en identiteit te staven. Nu de rechtbank niet inzichtelijk heeft gemaakt aan eiser welke objectieve bronnen de rechtbank hier voor ogen heeft, kan de bestreden uitspraak op dit punt niet als inzichtelijk en als draagkrachtig worden aangemerkt terzake van de uiteindelijke ongegrondverklaring van het beroep.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot U met het eerbiedig verzoek de beslissing van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Middelburg d.d. 29 juni 2007 met Awb nummer 07/9732 te vernietigen en opnieuw recht doende, het beroep gegrond te verklaren en de beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst d.d. 4 maart 2007 te vernietigen omdat deze beslissing onvoldoende is gemotiveerd.

Goes, 3 juli 2007

Advocaat,

